Anul XVII. ARAD, 4/16. Iuliu 1893. Nr. 27.

BISERICA și ȘCÓLA.

Fóiă bisericéscă, școlastică, literară și economică.

Iese odată în săptămână: DUMINECA.

PREȚUL ABONAMENTULUI.
Pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 5 fl.—cr., pe 1/2 an 2 fl. 50 cr.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 14 fr., pe jumătate an 7 franci.

PREȚUL INSERȚIUNILOR:
Pentru publicațiunile de trei ori ce conțin cam 150 cuvinte 3 fl.; până la 200 cuvinte 4 fl.; și mai sus 5 fl v. a.

Corespondențele să se adreseze Redacțiunei „BISERICA și ȘCÓLA.“
Ér banii de prenumerațiune la TIPOGRAFIA DIECESANĂ în ARAD.

INVITARE DE PRENUMERAȚIUNE

LA

„BISERICA și ȘCÓLA.“

Fóiă bisericéscă școlastică, literară și economică.

Cu **1 Iuliu** stilul vechiu deschidem abonament nou pe semestrul al II-lea la **„Biserica și Școla.“**

Rugăm pre toți domnii abonenți de până acuma, cari doresc a avé fóia nóstră și pe viitoriŭ, se binevoiéscă a tramite la **„Tipografia diecesană“** prețul de prenumerațiune care e:

PENTRU AUSTRO-UNGARIA:

PE UN AN . . . . . *5 fl. — cr.*
„ 1/2 „ . . . . . *2 fl. 50 cr.*

PENTRU ROMÂNIA ȘI STRĂINĚTATE:

PE UN AN . . . . . *14 franci.*
„ 1/2 „ . . . . . *7 fr.*

Sprijinul moral și material, de care până acuma s'a bucurat fóia nóstră, ne îndreptățesce a spera, că și în viitoriŭ vom fi îmbrățișați de aseminea simpatii călduróse precum și de bunăvoința nestrămutată a On. Public cetitoriŭ.

Redacțiunea.

Invĕțătoriul în timpul ferielor.

Repețim astădi de nou: „causa cea mai însĕmnată, carea preocupă, și trebue, sĕ preocupe întrégă biserica și poporul nostru, este susținerea caracterului confesional al scólelor nóstre din comunele sĕrace.“

Acéstă însĕmnată causă, biserica o va poté resolvi în mod nimerit numai dacă va poté promova în popor în mĕsură corĕspundĕtóre spiritul de dărnicie pentru scólă și preste tot pentru susținerea scólelor nóstre confesionale și pentru ridicarea lor la nivoul, pre carele îl reclaméză trebuințele vieții de astădi.

Un factor însemnat pentru realisarea acestui scop de atâta valóre în desvoltarea nóstră ulterióră sûnt înșiși învĕțătorii, — pentru că este fapt, că cu cât scólele nóstre vor produce resultate mai mari și mai bune, cu atât se va promova în popor în mĕsură tot mai mare atât interesul față de scólă, cât și spiritul de darnicie al poporului.

Cestiunile de scólă, cestiunile de învĕțămênt sunt, și rĕman deschise, și pre acest teren nimenea nu póte face mai bune serviție, ca învĕțătoriul însuși, ér timpul cel mai acomodat spre acest scop sûnt feriele scolare.

Feriele sunt timp de odichnă pentru scolari și învĕțători, dar în același timp sûnt pentru învĕțătoriu un mijloc și o bună ocasiune spre a reprivi asupra celor esperiate în anii trecuți atât pre terenul instrucțiunii, cât și pre cel al educațiunii, si a-și poté face un plan de acțiune mai nimerit asupra modului de procedere în viitoriu.

Amintim acésta aici cu atât mai vêrtos, cu cât este fapt, că atunci când reprivesce omul asupra ac-

tivităţii sale trecute, de regulă vede şi póte constata, atât ceea ce a potut face, cât şi ceea ce nu i-a succes a face, precum si causele, pentru cari unele i-au succes, ér altele nu.

Noi şcim, şi constatăm cu bucurie, că multe din scólele nóstre au produs frumóse resultate în ale învĕţămêntului; şi pre acest teren, mulţămită lui Dumneḑĕu, stăm după împrejurări destul de bine. În timpul nostru însĕ întimpinăm mari greutăţi în progresul, pre carele întenţionăm, şi este neapĕrat de lipsă sĕ-l facem pre terenul educaţiunii. Póte că la acésta sĕ fiă causa şi împrejurarea, că planul de învĕţămênt cere a-se tracta un material mare în scóla elementară.

Nouĕ însĕ aşa ni-se pare, că ori cât este de mult materialul prescris pentru scóla elementară, el se póte tracta întreg, şi în acelaşi timp se póte pune pondul necesariu şi pre educaţiune, dacă ne vom sili, ca ḑilnic sĕ înaintăm, şi sĕ ne însuşim un metod mai bun şi mai nimerit.

Educaţiunea după stadiul de astăḑi al pedagogiei trebue se mérgă mână în mână cu instrucţiunea; şi prin instrucţiune numai întru atât servim faptice generaţiunilor viitóre şi în genere desvoltării poporului, încât le dăm o bună educaţiune.

A gândi asupra modului, cum sĕ dăm generaţiunilor viitóre o mai bună educaţiune este datorinţa învĕţătoriului în timpul ferielor.

Sĕrbarea iubileului

de 50 ani de preoţie al Eminenţiei Sale Inalt Présânţitului Archiepiscop şi Metropolit Dr. Silvestru Morariu Andrievici.

(Raport special.)

Cernăuţi, 29 Iuniu v. 1893.

Domnule Redactor! De trei ḑile mândra nóstră ţĕrişóră a îmbrăcat haină de sĕrbătóre.

A îmbrăcat acéstă haină, spre a-şi da tributul ce-l merită bărbatul, carele stă în fruntea archidiecesei nóstre, şi astfel sĕ-şi pótă esprima cu demnitate stima, iubirea şi reverinţa faţă de păstor, spre a dovedi faptice, că armonia dintre păstor şi păstoriţi, care s'a observat cu deosebire în perióda de aur a bisericei, a prins rădăcini adênci în poporul ortodox al Bucovinei — manifestându-sĕ şi în timpul de faţă, de câte ori ocasiunea spre acésta este binevenită.

„Vrednic este“ a ḑis, în ḑiua Sânţilor Apostoli Petru şi Pavel înainte de asta cu 50 de ani, biserica distinsului tînĕr Samuil Morariu Andreievici; şi „cuvêntul trup s'a făcut.“

Aşezat în parochia din Ceahor, — pentru d'a lucra în via Domnului, — tînĕrul preot prin zelul şi tactul sĕu pastoral, prin vocaţiunea sa adevĕrat proeţéscă, prin eloquenţa-i puternică şi atrăgĕtóre, atrase atenţiunea bisericii asupra sa — şi nu preste mult a fost chemat în centrul diecesei la un teren mai mare de activitate pastorală.

Prin timpuri critice, prin vremuri grele a trebuit sĕ trécă acest bărbat distins, sĕ delăture obstacolele în drépta şi in stânga, până s'ajungă „sus, sus, la parapete.“

Însĕ, a vremurilor grele dată şi chemare este, ca sĕ nască şi sĕ créscă ómeni, cari sĕ delăture norii cei întunecoşi, cari sĕ dea o nouă direcţiune, un nou impuls pentru un cât mai spornic şi mai succes resultat. Au vremurile grele acéstă parte bună, pentru-că „aurul în foc să lămureşce.“

După acéstă mică întroducere voiesc Domnule Redactor sĕ Vĕ descriu — pe cât îmi va fi cu putinţă — decursul acestei mărețe şi împunĕtóre festivităţi.

Duminecă în 27 Iuniu v. s'a ţinut în tóte bisericile ortodocse din „dulcea Bucovină“ - al cărei pământ roditor e îngrăşat cu sângele voinicilor lui „Ştefan cel mare“ — liturgie, ridicându-sé rugăciuni ferbinţi la Ceriu pentru îndelunga viéţă şi sănătate a Pré Vrednicului păstor.

Eri în 28 l. c. la $7^1/_2$ óre sara, se ţinù vecernie cu litie în biserica seminarială, sĕvîrşită de consilierul consistorial I. de Reus cu asistenţă numĕróşă, fiind de faţă un pubic ales şi numĕros, atât din capitală, cât şi din provincie. Cântările ceremoniale le-a executat cu o rară precisiune corul seminarial.

După órele 8 pompósa reşedinţă fù iluminată, încât avea un aspect feeric de tot frumos. În parcul, precum şi pe strada residenţei sĕ afla un public numĕros, care admira acest măreţ spectacol.

Astăḑi la 8 óre se începù serviciul Dumneḑĕesc în frumos şi cu mult gust şi artă decorata biserică a s-tei Paraschive.

O deputaţiune compusă din cler şi mireni conduse pe Inalt Pré Sânţia Sa la biserică. După utrenuie se rosti o predică în limba ruteană.

Liturgia o oficià însuşi Eminenţia Sa cu asistenţă fórte numĕróşă, fiind de faţă tóte notabilităţile atât civile cât şi militare în mare ţinută; un public ales şi numĕros precum şi multă poporaţiune dela ţĕră, încât spaţióşa biserică şi curtea bisericei gemea de popor.

Cântările ceremoniale le executà atât la liturgie cât şi în sala festivă, corurile societăţii „Academia ortodoxă“ şi „Armonia,“ câpătând astfeliu sĕrbătórea prin precisa esecutare a frumóselor melodii un caracter şi mai festiv.

La finea liturgiei se suì pe amvon predicatorul bisericei catedrale Dr. Stefan Saghin, care cu cunoscuta-i eloquenţă rosti o frumósă predică, în

care atinse momentele principale din viéţa Eminenţiei Sale.

După finirea serviciului divin, un cortegiu impunětor de trăsuri petrecù pe Eminenţia Sa la residenţă.

Aici Eminenţia Sa primi în sala albastră în audienţă deputaţiunile oficiale, pe când sala festivă fù ocupată de alălalt public, ér în galerie se afla o frumósă cunună de dame şi domnişóre.

Deputaţiunile, pe cari le-a primit Eminenţia Sa sunt următórele şi anume:

Representanţii guvernului în frunte cu presidentul ţĕrii baronul Kraus. Consulul rusesc. Consulul român Stamatiade. Escelenţia Sa baronul A. Vasilco. Miliţia sub conducerea generalului Mayer. Representanţii ţĕrii sub conducerea căpitanului ţĕrii Dr. Iancu Lupu. Reprenţanţii universităţii sub conducerea Magnificenţiei Sale Domnului rector Dr. Emilian Voiuţchi. Representanţii oraşului Cernăuţi. Representanţii Judecătoriei. Representanţii bisericelor: catolică, protestantă. Representanţii cultului israelit. Procuratura de finanţe. Direcţiunea bunurilor. Representanţii şcólelor medii din Cernăuţi şi Suceava. Societatea politică „Concordia.“ Societatea pentru „cultura şi literatura poporului român.“ „Societatea Dómnelor române.“ Deputaţiunea societăţilor academice „Junimea“ şi „Bucowyna“ etc.

După acestea fù condus Eminenţia Sa de o deputaţiune în sala festivă la scaunul archieresc. Corul întonà la întrarea Inaltului Prelat composiţiunea „Mărire lui Dumneḑĕu,“ ér poporul dela ţĕră, după vechiul obicei tradiţional, îl întimpinà cu „pâne şi cu sare.“

Apoi păşi înaintea Eminenţiei Sale Dr. I. cav. de Zotta, care în numele mirenilor ortodocşi din eparchie, într'o cuvêntare bine întogmită şi adênc simţită — fiind de mai multe ori întrerupt prin strigăte prelungite de „sĕ trăiéscă“ la adresa Eminenţiei Sale — îi predà un frumos album cu mai multe sute de subscrieri în sĕmn de adêncă stimă şi veneraţiune, ce o au fiii sufleteşc faţă de Eminenţia Sa, şi tot odată cere încuviinţarea, ca nova fundaţiune proiectată din incidentul acesta, pentru ajutorarea copiilor sĕraci ortodocsi, sĕ pórte numele de „fundaţiunea Silvestru.“

Rĕspunḑênd Eminenţia Sa prin o cuvêntare plină de învĕţăturí, mulţămeşce pentru onorurile făcute. Urmară strigăte prelungite de „Sĕ trăiéscă Eminenţia Sa.“

Corul întonéză „mulţi ani.“

Representantul clerului Prea Cuvioşia Sa părintele Archimandrit Filipovici vorbeşce în limba ruséscă.

Eminenţia Sa rĕspunde în aceeaşi limbă.

Mai cântând corul psalmul „Ţie sĕ cuvine cântare“ se sfîrşi acéstă mare festivitate prin care s'a dovedit de nou, că poporul şcie preţui după merit faptele unui om, care în întréga viaţă n'a avut şi n'are de scop alta, decât scopul final al omului „Prémărirea lui Dumneḑĕu şi fericirea credincioşilor sĕi.“

Afară de aceste Eminenţia Sa a primit în decursul ḑilei o mulţime de depeşe din diferite ţĕri.

Încheiând acest scurt raport al meu, sper D-le Redactor, că pentru numerii proximi Vĕ voiu poté pune la disposiţie atât de frumósă şi de învĕţăturí şi sfaturi plină cuvêntare a Eminenţiei Sale, cât şi a D-lui Dr. I. cav. de Zotta şi a D-lui Dr. Stefan Saghin.

Corespondentul.

Gardul gândului.

— Scriere poporală. —

(Continuare.)

Ajungênd acasă aflà pre mumă sa bolnavă în pat, şi apropiiându-se de pat îngenunchià, şi cerendu-şi iertare, o rugà se-l primésca de nou de fiiul ei, promiţêndu-i îndreptare. Veḑênd acestea mumă-sa începù a plânge, şi apoi i-ḑise: Dumneḑĕu se-te ierte, şi se te primésca. Daca vei fi, şi vei face, precum ḑici, de bună sémă îţi-va ajuta şi Dumneḑĕu, şi vei poté scóte nĕcazul şi ruşinea din casa nóstră.

A doua ḑi se sculà Petrişor des de diminéţă, şi începù a-se apuca de lucru, şi de aci inăinte lucra şi ḑiua şi nóptea, de se mirau sătenii de el.

Cât fusese dênsul în temniţă, mumă-sei i-se vênduse o parte din pămênt, şi cel pre carele îl mai avea, era însărcinat cu dĕtorii. Vite avea puţine acum biéta femeie. Abia i-mai remăsese doi boi şi o vacă. Uneltele de economie erau în starea cea mai slabă; ér casa şi ocolul erau cu totului părăsite, încât sĕmĕnau mai mult cu un feliu de pustietate, decât cu locuinţa de ómeni.

Când le-a veḑut acestea Petrişor i-a întrat un cui în inimă, pentrucă îşi aducea aminte, că la tóte densul pórta vina. El prin purtarea lui a fost făcut pre tată-seu se fie nefericit, şi l'a băgat în pămênt nainte de vreme. El a adus pre mumă-sa în starea, în carea se află acum. El este urzitoriul pustietăţii, carea o vedea acum pre tóte părţile în casă şi în ocol.

Este mare pedépsă pre fiecare om, când i-apésă inima atâtea pĕcate grele; dar dacă simte acéstă pedépsă, a făcut paşul dântâiu pentru îndreptare, séu cum am ḑice, şi-a pus fundamentul la gardul gândului.

Pentru omul, care simte acéstă durere, ea este isvor de fericire, ér cel ce nu-o sîmte, nefericit rĕmâne tótă viéţa. Şi câţi ómeni nu mai sunt în lume de soiul celor din urmă!

Petrişor sîmţia acum fórte mult acéstă pedépsă. Inima lui era plină de un feliu de venin, carele îl-nelinişţea. Acest venin îl-făcea pre de o parte se-şi pună increderea în Dumneḑĕu, căruia în

tot momentul i-cerea iertare, şi-i promitea indreptare; ér pre de altă parte îl-indemna la ură şi la rĕsbunare faţă de toţi duşmanii bunăstării şi fericirei némului omenesc.

Îşi-ḑicea deci Petrişor: sum încă om tiner, voiu lucra, şi voiu îndrepta tóte. Şi precum ḑicea, aşa şi făcea. Ajunsese el acum omul cel mai lucrător şi cel mai cu grije şi cu rĕnduiélă în tot satul. Cât este sĕptĕmêna de mare, lucra, ca un voimic. Şi când venia Dumineca, séu câte o sĕrbătóre, mergea la sânta biserică, ér după biserică tot celalalt timp îl-petrecea în aceste sânte ḑile — stând de vorbă cu mumă-sa, şi gândind, cum se facă, şi cum se-'şi intocméscă lucrurile, ca se pótă merge cu mai mare sporiu înainte.

Biéta mumă-sa, după multele nĕcazuri, câte i-dedeseră de cap, era bolnăviciósă; dar parecă intineria, când vedea pre Petrişor, cum alérgă, şi cum se sbate, ca se-le facă tóte cât mai bine şi mai bine.

Şi Petrişor sporea în tóte; pentrucă se vedeţi, pre omul, care lucră cu cuget şi cu inimă curată în tóte ale lui, îl ajută şi Dumneḑĕu, seau cum s'a indatinat lumea se ḑica: astfel de ómeni au noroc. Lumea pune mare preţ pre noroc; dar cum va fi de rênd, aştéptă norocul sĕ-i vină aşa, sciu şi eu, de unde. Si norocul nu vine, pentru-că n'are de unde, dacă nu va veni din mânile şi din mintea omului. Lucrul şi buna rênduiélă în tóte este norocul omului, pentru-că pre aceste dóue totdeuna le insoţesce ajutoriul lui Dumneḑĕu.

Şi Petrişor avea noroc în tóte, şi cu norocul lui în trei ani dela venirea sa din temniţă a plătit tóte datoriele; ér urîtul, carele îşi făcuse casă şi adăpost bun în capul lui Petrişor gândea, ca se crepe de necaz, vĕḑênd că acum nu-l mai póte dăscăli. Inzădar i-ḑicea acum: „prostule şi nefericitule, de ce te rumpi cu atâta lucru, nu scii tu că omul nu este făcut sĕ-se chinuiéscă în lume, ci se'-şi petrécă; nu veḑi tu cum rîd, şi se petrec alţi ómeni în joc şi în veselie, cum merg pre la birt, şi duc viéţă albă; ér tu muncesci ca un dobitoc, şi nici Dumineca nu vreai se fii în rônd cu ómenii, care sciu se trăiéscă, şi sĕ-se veseléscă.

Aşa-i vorbiá, şi aşa-'l dăscalea în tótă ḑiua urîtul; dar Petrişor tăcea, şi nu vrea se scie de el. Câte odată însĕ i-respundea, şi-i ḑicea; „mult mai pâcâlit tu pre mine, acum a venit vremea sĕ-te mai pâcâlesc şi eu pre tine. Du-te dela mine afurisitule!

Şi urîtul, vĕḑênd că nu-l mai ascultă Petrişor, era pre aci sĕ-se şi ducă, şi se-l o părăséscă. Dar rĕul este rĕu, şi dascalul reutăţilor n'are alta de lucru, decât la reutăţi se gândéscă. Şi-a gândit deci urîtul, şi şi-a ḑis; „nu-i nimic, n'are se rĕmână nici Petrişor flăcău tótă viéţa, mâne poimâne trĕbue sĕ-se'n-sóre, — apoi grija mea, îl-fac eu se-şi aducă pre dracul cu lăutari în casă. Şi dacă nu voiu poté isbuti ca dênsul, voiu încerca cu muma sa. Odată trĕbue sĕ mai fie şi după voia mea, măcar de s'ar prĕpădi lumea!

* * *

Şi cum se va fi întêmplat, o cam nimerise cu însuratul urîtul. Lui Petrişor, după-ce şi-a plătit datoriele, şi dupăce a vĕḑut, că şi-a îndreptat tóte spre bine, în adevĕr i-a venit gândul însuratului. Gândea şi el adecă, ca tot omul, că nu este bine singur. Sciţi, până nu se insóră omul, ori cum va fi, dar nu este om deplin.

Şi om deplin voia sĕ-se facă şi Petrişor. Şi bine făcea, când voia, şi când gândea aşa.

Insuratul este lucru mare. Dar tocmai pentru-că este lucru mare trĕbue se aibă omul multă socotélă, când pornesce pre calea însuratului, pentrucă nu este lucru de glumă, când omul îşi légă capul pentru tótă viéţa, şi incă cu o legătură, pre carea numai mórtea o mai póte desface.

Flăcăii de însurat o sciu acésta fórte bine. Cum va fi de rênd insĕ la însurat vorbesce mai mult inima, decât mintea.

Mulţi nu o nimeresc tocmai bine cu însuratul, pentrucă flăcăii se uită la multe de tóte, şi nu se vită la ceea-ce este mai de trebuinţă, că se pótă merge inainte.

Aşa, unii caută frumseţa, alţii caută bani, alţii érăşi neam mare şi rudenii bune, şi numai puţini caută ceea ce este partea cea mai bună: buna crescere.

Mai bine este când le găsesce omul acestea tóte. Dar tóte parecă ar fi pré multe, şi este greu sĕ-le afle omul grămadă. Ér dacă nu se pot afla chiar tóte, bine este, ca se-şi afle omul măcar partea cea bună.

Pentru Petrişor era greu lucru însuratul. El ar fi dorit una, ér mumă-sa dorea alta, şi bietul om n'ar fi voit sĕ-se insóre preste voia mumă-sei, pentrucă aşa este scris, şi aşa şi este: binecuvêntarea părinţilor intăresce temelia casei pruncilor.

Marta, mama lui Petrişor, şi acum era tot de părerea ei de mai nainte, şi anume, că Petrişor se iea în căsătoria o fétă mai de neam, şi dacă nu i-s'a potut sĕ-se facă cuscră cu fişpanul, credea, că bine va fi sĕ-se înrudéscă cel puţin cu chinezul satului. Nu este vr'un domn mare birĕul satului, îşi gândea ea, dar ori cât de mic se fie, tot este domn, şi lumea tot îl cinstesce mai mult, decât pre alţii.

Şi chinezul avea şi el o fetişóră, fétă de mărit. Şi Marta gândea, că n'ar fi rĕu, ba s'ar potrivi tocmai bine cu Petrişor, pentru-că şi el este de neam de ómeni cinstiţi, şi el este cum se ḑice: viţă de viie.

Tot cam aşa gândea şi chinezul. Şi el ar fi vrut sĕ-se facă lucrul, pentrucă Mărióra, féta lui, ca fétă de chinez nu pré era învetată cu lucrul şi cu nĕcazul. Şi apoi totdéuna este bine, îşi gândea chinezul, că dacă este bărbatul muncitoriu şi cu grije, femeia póte se fie şi mai aşa, cum a dat Dumneḑĕu.

Mătuşa lui Petrişor, nana Stana, ea gândea altcum. Ea se măritase din dragoste după un tîner sărac, dar frumos şi voinic, de n'avea parechie în lume şi-n téră.

Dragostea şi frumseţa dela o vreme sĕ mai trec, şi nana Stana se urîse de nĕcaz şi de sĕrăciie încă până când i-trăia barbatul. Ér acum ca veduva era şi mai nĕcăjită.

De aceea îi-ḑicea lui Petrişor, că dacă voiesce sĕ se însóre apoi mai nainte de tóte sĕ se uite se capete cu soţia şi nişte avere, pentru-că banii sunt totdeuna buni, şi omul cu bani este totdeuna cinstit şi vĕḑut în lume, şi dacă este şi mai aşa.

Petrişor le asculta acestea in tótă ḑiua; dar nu se lega de el. El scia una şi bună, îşi aducea aminte, de ceea ce-i spunea popa Zamfir, pre când se afla dênsul în temniţă, că la însurat, se caute omul, ca se-'şi afle „sacul petecul," adecă se-'şi afle omul soţia de séma lui. Şi Petrişor ca om muncitoriu şi cu grije dorea sĕ-'şi capete şi o soţie muncitóre şi cu grije.

El ḑicea aşa, şi-i spunea de multe ori şi Martei şi matuşei sale. Este fără îndoélă bine se aibă omul şi némuri bune; dar némurile, ca némurile: te lasă, şi te părăsesc, când îţi este lumea mai dragă. Némurile şi rudenia cea mai bună a omului sunt mânile şi mintea lui. Acestea doue nu părăsesc pre om nici odată: nici la bine, nici la rĕu.. Banii érăşi sunt buni, când îi are omul; dar bani îşi póte căştiga, şi póte avé tot omul cu grije şi cu socotélă. Apoi bani adevĕraţi buni sunt numai aceia, pre cari şi-i căştigă omul cu munca şi cu strĕdania lui. Bani şi avere a avut şi tata; dar sciţi ce s'a întêmplat cu ei pre vremea, când eu sciam numai se cheltuiesc, şi incă nu învĕţasem se căştig. Acum nu-mi mai trebue mie banii nimĕnui, pentrucă este largă lumea, şi eu v'am arĕtat, că sciu cum se face, şi cum se câştiga banul.

(Va urmá.)

DIVERSE.

* ***Convocare.*** Conform §. 3 din reg. pentru reuniuni şi conferinţe învĕţătoresci, precum şi în conformitate cu conclusul luat în adunarea ultimă a învĕţătorilor ortodocsi români din despărţĕmêntul B--Comloşului ţinută în Pesac, se convócă a IV-a adunare generală a învĕţătorilor din acest despărţĕmênt pe ḑiua de 1/13 August a. c. şi ḑilele următóre în Nereu.

Programa: 1) La 9 óre a. m. asistare în corpore la s-ta liturgie impreunată cu chiemarea duchului sfânt. 2) Cuvênt de deschidere rostit de preşedintele reuniunei. 3) Constatarea membrilor presenţi şi încasarea tacselor curente şi restante. 4) Raportul biroului, al cassariului şi al bibliotecariului şi predarea acestora comisiunei censurătóre. 5) Prelegerea practică din socótă cu clasele inferióre, de învĕţătoriul Petru Baranu din loc. 6) Prelegere practică din socotă cu clasele superióre de inv. Petru Avramuţu din Toracul-Mare. 7) Cetirea disertaţiunilor însinuate cu opt ḑile mai nainte de ţinerea adunărei. 8) Referada comisiunei censuratóre asupra rapórtelor. 9) Constituirea biroului pe noul period de trei ani. 10) Fixarea locului şi timpului pentru ţinerea procsimei adunări a despărţĕmêntului. 11) Inchiderea adunărei prin preşedinte. — B.-Comloşiu, la 28 Iunie 1893. P. Miulescu, ppresbiter preşedinte. Petru Baran, notariul reuniunei.

* ***Himen.*** D-l Simeon Cornea cleric absolut şi ales capelan în Repsîg îşi celebréză astăḑi cununia cu d-ra Ecatarina Iancu din Cinteiu în biserica ortodocsă română din Cinteiu. — D-l Ioan Stoianu cleric absolut din Firigihaz îşi celebréză astăḑi cununia cu d-ra Silvia Petroviciu din Pilul-mare, în biserica română ortodoxă din Pilul-mare. — Felicităm tinerele părechi!

Publicaţiuni.

Venerabilul Consistoriu gr. or. Oradan sub dto 4/16 Maiu a. c. Nr. 631. B. aprobând sentinţa scaunului protopresbiteral al Tincei dto 15/27 Febr. a. c. Nr. 130, enunciată pe calea procesului edictal, prin care căsătoria încheiată la 12 Maiu 1874, în biserică gr. or. din Mersig intre Samson Bochiş de ubicaţiune necunoscută şi Ana Derban din Merşig s'au desfiinţat, acéstă jurstare — conform §-lui 124—127 din procedura matr. — se publică cu acea observare, că décă inctul **în termin de 45 de ḑile** dela acéstă publicare nu **s'ar** presenta, sentinţa va intra în valóre de drept.

Cefa, 12/24 Iuniu 1893.

Oficiul protopresb. gr. or. rom. al Tincei:

Iosif Vessa, m. p.
protopresbiter.

—□—

Nr. 255/1893.

Procesul divorţial intentat pe cale edictală de cătră Nicolau Todoran din Carpenet contra soţiei sale pribegite Sofia Nica din Sêrbeşci, s'a provĕḑut cu sentinţă in forul al II-lea al Consistoriului gr. or. oradan cu datul 14/26 Iun. a. c. Nr. 649, şi s'a terminat cu despărţire totală; cea ce conform §-lui 124 din Regulament, se aduce la cunoscinţa publică.

Beiuş, 25 Iuniu 1893.

Vasiliu Pap, m. p.
protop. Vascoului.

Concurse.

Se escrie concurs pentru deplinirea definitivă a postului învĕţătoresc din **Camna**, înspectoratul Şilindiei (cottul Arad), cu termin de alegere pe ḑiua de **20 Iuliu 1893 st. v.**

Emoluminte anuale sunt: 1) În bani gata 205 fl. v. a. 2) 14 jugere de pămênt arĕtoriu până la finea anului curinte; ĕră dela anul nou 1894 pentru pămênt alesul învĕţătoriu va primi dela comună bisericéscă 95 fl. v. a. 3) 7 orgii de lemne, din care va avea a încălḑi şi sala de învĕţămênt. 4) Pentru scripturistică 4 fl. v. a. 5) Pentru curăţitul şcólei 6 fl. v. a. 5) Pentru conferinţă 6 fl. v. a. 7) cuartir liber cu grădină de legumi.

Doritorii de a ocupa acest post sunt poftiţi până la terminul susindicat a-şi trămite recursurile adju-

state conform regulamentelor prescrise, înspectorului cercual Acsentiu Chirila, la adresa comitetului parochial, avênd până la diua alegerei a-se presenta în vr'o Duminecă séu sĕrbătóre la s-t'a biserică, pentru a-şi areta desteritatea în cânt şi tipic.

Din sedinţa comitetului parochial gr. or. român, ţinută la 20 Iuniu 1893.

Comitetul parochial.

În conţelegere cu mine: ACSENTIU CHIRILA, m. p. înspector de şcóle.

—□—

Pentru deplinirea staţiunei învĕţătoresci din **B. Lazur**, în tractul Vascoului, cu termin de alegere pe **20 Iuliu v. a. c.**

Salariul constă din: a) bani gata 100 fl., b) bucate $12^1/_2$ cub. per 6 fl. 75 fl., c) lemne 6 stâng. per 8 fl. 48 fl., d) 2 holde pământ 15 fl., e) 100 porţiuni de fên per 30 cr. 30 fl., f) 100 fuióre per 10 cr. 10 fl., g) 100 litre păsulă 5 fl., h) venituri cantorale 20 fl. Suma 303 fl.

Recurenţii sĕ-'şi trimită petiţiunile provedute cu documentele necesari până la terminul de ,mai sus, la subscrisul.

Beiuş, 24 Iuniu 1893.

În conţelegere cu comit. par.

Vasiliu Pap, m. p.
protopop.

—□—

Pre basa dispuseţiunilor mai înalte, se deschide concurs pentru ocuparea postului de învĕţătóre la scóla gr. or. română de fete din **Fabricul Timişórei**, cu următórele emoluminte: 320 fl. şi tot la cinci ani se redică salariul cu 50 fl. până la suma de 500 fl. 12 metrii lemne de ars — din care are a sĕ încălḑi şi şcóla; 10 fl. paşual de scris; 10 fl. pentru conferinţele învĕţătoreşci şi cuartir liber în edificiul şcólei — una chiliă şi culină.

Terminul de recurgere până la 24 Iulie v. a. c. Terminul de alegere este **25 Iulie v. a. c.** Recursele pentru acest post — adresate comitetului parochial — au a-sĕ subşterne Reverendisimului Domn Dr. Traian Putici, protopresbiter şi inspector de şcóle în Timişóra-Fabric.

Doritórele de a ocupa acest post au sĕ documenteze: 1) Că sunt române de religia gr. or.; 2) Au a produce testimoniu din preparandie; 3) Testimoniu de calificaţiune; 4) Testimoniu de moralitate; 5) Testimoniu de lucrul de mână; şi 6) Testimoniu despre timpul de serviţiu de până aci.

Timişóra-Fabric, 15/27. Iuniu 1893.

P. Rotariu, m. p. preşedinte. *Traian Lungu, m. p.* notar.

Cu consensul ppresb. Dr. TR. PUTICI, m. p. inspector de scóle.

—□—

Pe staţiunea învĕţătorescă dela şcóla gr. or. rom. din comuna **Tarian**, inspectoratul Oradea-mare, se escrie concurs cu termin de alegere pe **25 Iulie (6 August) 1893.**

Emolumintele sunt:

1. Cuartir cu grădină de lĕgumi. 2. În bani numĕrariu 75 fl 3. Dela 88 numĕre de casa, câte una mĕsură bucate à 1 fl. 25 cr. 110 fl. 4. Pământ arĕtoriu $4^1/_2$ jug. à 20 fl. jugerul, 90 fl. 5. Venitele cantorali 30 fl. Dotaţiunea afară de cuartir şi grădină face 305 fl.

Recursele adjustate conform prescriselor Stat. Org. şi adresate comitetului parochial din Tarian, sĕ se trimită subscrisului în Oradea-mare până în 23 Iulie v. a. c. avênd recurenţii până la alegere sĕ se presenteze în biserica din comuna amintită, spre a-şi arĕta desteritatea în cânt şi tipic.

Comitetul parochial.

În conţelegere cu: TOMA PACALA, m. p. protopop si insp. şcolar.

—□—

Pe staţiunea învĕţătorescă dela şcóla gr. or. din comuna **Voivozi**, inspectoratul Orăḑii-mari se escrie concurs cu termin de alegere pe **6/18 August.**

Emolumintele sunt:

1. Cuartir liber cu 4 jug. pământ întravilan arĕtoriu preţuit în 50 fl. 2. Dela 53 prunci obligaţi la şcóla de tóte ḑilele câte 1 fl., 53 fl. 3. Dela 53 prunci obligaţi la şcóla, câte una mĕsură de cucuruz sfărmat 66 fl. 25 cr. 4. Dela 74 numĕre de case câte 25 cr. şi câte $^1/_2$ mĕsură cucuruz preţuite în 64 fl. 75 cr. 5. Dela 20 prunci de repetiţie câte 50 cr., 10 fl. 6. Ḑile de lucru cu plugul 8 à 1 fl., 8 fl. 7. Pentru conferinţă şi scripturistică 11 fl. 8. 3 orgii de lemne 15 fl. 9. Venitele cantorale 23 fl. 70 cr. de tot 301 fl. 70 cr.

Recursele adjustate conform prescriselor Stat. org. şi adresate comitetului parochial din Voivozi, sĕ se trimite subscrisului în Oradea-mare, pâna în 3/15 August a. c. avênd recurenţii până la alegere sĕ se presenteze în biserica din comuna amintită, spre a-şi arĕta desteritatea în cânt şi tipic.

Comitetul parochial.

În conţelegere cu: TOMA PACALA, m. p. protopop şi insp. şcolar.

—□—

Pentru staţiunea învĕţătorescă din comuna **Vecherd,** inspectoratul Orăḑii-mari, se escrie concurs cu termin de alegere **1/13 August a. c.**

Emolumentele sunt:

1. Locuinţa şi întrăvilanul 50 fl. 2. Bani gata 53 fl. 3. Pământ arătoriu $6^1/_2$ jugere 75 fl. 4. 12 cubule grău de pâne şi 5 cubule de orz 92 fl. 5. Dreptul de paşiune computat în 6 fl. 6. Stólele îndatinate 25 fl. Suma totală 301 fl.

Recursele adjustate conform prescriselor Stat. Org. şi §-lui 6. art. XVIII. din 1879, — adresate comitetului parochial din Vecherd, sĕ se trĕmită subscrisului în Oradea-mare, până inclusive, 29 Iulie v. a. c. avênd recurenţii în vreo Dumineca,ori sĕrbătóre, a-se presenta în biserica din loc, spre a-şi arĕta desteritatea în cântare şi tipicul bisericesc.

Comitetul parochial.

În conţelegere cu: TOMA PACALA, m. p. protopop şi insp. scolar.

—□—

Nr. 300/1893.— F. G.

Spre conferirea de stipedii nóue, din „**fondaţiunea Gozsdu**" pe anul scolastic 1893—4, pentru studiile dela facultăţile mai inalte se escrie concurs, cu următórele condiţiuni:

1. Concurenţii sĕ documenteze cu documente originali séu autenticate de notariul public, că sunt fii de cetăţeni ungari şi sĕ ţin de biserica ortodocsă română şi studiéză la vr'un institut public din patrie cu succes bun, cea-ce frecventanţii dela gimnasii se documenteze cu atestatul despre anul scolastic 1892—3, ér cei dela facultăţi cu indicele despre tóte cursurile ascultate, şi în fine se documenteze, că nu sunt în stare a sĕ susţiné la studii din averea proprie séu a părinţilor lor.

2. Cei ce vor sĕ studieze la vr'un institut afară din patrie, aŭ se-şi exopereze concesiunea ministerială.

3. Petiţiunile inştruate cu tóte documentele necesari sunt a se adresa la representanţa fundaţiunei lui Gozsdu (Budapest, Király-u. 13.) **până la 1 August, a. c. st. nou.**

Cu acésta ocasiune sĕ provócă foştii stipendisti ca se arĕta resultatul studiilor din anul scolastic 1892—3 până la 1 August, a. c. st. n., căci altcum li-sĕ va sista stipendiul.

Petiţiunile sosite după terminul susindicat, séu acelea cari nu sunt inştruate cu documentele amintite în concursul present, nu sĕ vor lua în considerare, ci sĕ vor returna din oficiu.

Din şedinţa representanţei fundaţiunei lui „Gozsdu", ţinută la 19/25 Martie 1893.

Esträdat prin:

Georgie Szerb, m. p.
notariu.

—□—

Pentru staţiunea de învĕţĕtor la şcóla confesională gr. or. română din **Parţa**, (cottul Timiş) se escrie concurs cu termin de alegere pe **Dumineca din II/23 Iulie a. c.**

Emolumente anuale sunt:

1. În bani gata 350 fl. v. a., pentru conferinţă 5 fl. v. a., pentru scripturistică 5 fl. v. a., pentru servitor 8 fl. v. a. 2. 4 iugere de pământ şi o grădină în estensiune de 600□, cari alegêndul le va folosi în tot timpul cât vor fi în posesiunea comunei nóstre bisericesci şi după cari va avé a suporta tóte dările. 3. 4 orgii de lemne, din care are a-se încălzi şi sala de învĕţĕmênt. 4. Dela înmormêntari, unde va fi poftit 50 cr. 5. Afară de aceste venite va mai primi un relut anual pentru cuartir în sumă de 25 fl. v. a., avênd singur a-se îngrigi de acela.

Doritorii de a ocupa acest post învĕţĕtoresc, au a subşterne documentele lor, adresate comitetului parochial din Parţa, Prea Onoratului Domn protopresbiter şi inspector şcolar Dr. Traian Putici în Timişóra-Fabric. Dela recurenţi se mai recere, ca se dovedéscă că sunt apţi a înfiinţa şi conduce cor vocal.

Competenţii vor avea a sĕ presenta în vre-o Duminecă ori sĕrbĕtóre în sfânta biserică din loc, spre a-şi arĕta desteritatea în cântare şi tipic.

Se observă, că alegêndu-se un individ fără esamen de cualificaţiune, nepotêndu-l depune în restimp de un an, alegerea i-se va considera de nimcită şi se va escrie concurs nou.

Din şedinţa comitetului parochial gr. or. român, ţinută la 27 Maiu v. 1893.

Nicolae Groza, m. p. preşed. comit. *Nicolae Micluţa, m. p.* not. com. par.

Cu consensul ppresb.: Dr. TR. PUTICI, m. p. inspector de şcóle.

—□—

Se escrie concurs pentru deplinirea definitivă a postului învĕţĕtoresc din **Cladova**, inspectoratul Radnei (comitatul Aradului), cu termin de alegere pre diua de **20 Iuliu 1893. st. vechiu**, adecă pre diua de S. proroc Ilie.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

a) În bani gata din spesele cultului suma de 304 fl. v. a. b) Interesele de după un capital de 613 fl. v. a. dela V. Consistoriu 24 fl. v. a.: suma 328 fl. v. a. c) În natură 6 orgii de lemne din care va avé a încălzi şi sala de învĕţĕmênt. d) Cuartir liber şi gradină pentru legumi. e) Arênda anuală de 8 fl 10 cr. v. a. dela comună pentru pământul învĕţĕtoresc, carele comuna îl folosesce de păşune, avênd apoi învĕţĕtoriul a-i solvi contribuţia. f) Dreptul de păşune de după $^1/_2$ sessiune, séu de nu va ave vite, rebonificarea în bani, avênd şi aci învĕţĕtoriul a solvi contribuţia. g) Lemne din pădurea comunei de după $^1/_2$ sessiune.

Pentru aceste emoluminte, învĕţĕtoriul ales, va fi îndatorat a purta şi oficiul cantoral şi curatoratul. — Era dela înmormêntari unde va fi poftit va capĕta 50 cr. v. a.

Dela recurenţi se cere se producă testimoniu preparandial, de cualificaţiune şi de limba maghiară; apoi cel puţin de a 2-a clasă gimnasială ori civilă. În lipsa celor cu cualificaţiunea recerută mai sus, — se primesc şi cei cu mai puţină cualificaţiune; — éră la cas când nu vor recurge îndividi cualificaţi, se primesc şi preparandi absoluţi; dar alegerea acestora se socóte de nimicită în casul décă la terminul procsim al esamenelor de cualificaţiune, nu sĕ va cualifica, şi se va deschide concurs nou.

Dela recurenţi se poftesce ca nainte de alegere în vre-o Duminecă séu serbĕtóre sĕ se presenteze în s-ta biserică gr. or. română din Cladova, pentru a-şi arĕta desteritatea în cântare şi tipic.

Recursele astfel instruite şi adresate comitetului parochial în Cladova până inclusive în preséra alegerei sunt a sĕ trimite Multonoratului domn Iosif Vuculescu inspector cercual de şcóle în Şoimos per Radna (cottul Arad) cele mai târziu întrate nu se vor lua în consideraţiune.

Pentru comitetul parochial:

Michail Jurca, m. p.
preş. com. par.

În conţelegere cu mine: IOSIF VUCULESCU, m. p. inspector de şcóle.

—□—

Pentru ocuparea postului de învĕţĕtóre la şcóla confesională gr. or. rom. de fete din **Belinţ**, se escrie concurs cu termin de alegere pe **25 Iulie (6 August) a. c.** pre lângă următórele emolumente:

a) în bani 300 fl.; b) pentru conferinţe şi scripturistică 10 fl.; c) 24 metrii de lemne. din cari se va încălzi şi şcóla; şi d) locuinţă liberă cu grădină.

Recurentele sĕ-'şi trimită recursele lor cuvincios adjustate, părintelui protopresbiter George Crĕciunescu în Belinţ per Kiszetó; şi sĕ se presenteze vr'o odată în biserica locală, spre a-şi arĕta desteritatea în ritualele bisericesci.

Belinţ, în 30 Maiu (11 Iuniu) 1893.

Comitetul parochial.

În conţelegere cu: G. CRECIUNESCU, m. p. prott. şi inşpector şcolar.

—□—

Pentru ocuparea postului de capelan temporal, sistemisat cu conclusele Venerabilului Consistoriu eparchial aradan dto 18/30 Martie a. c. Nr. 914/1893, dto 7/19 Maiu, a. c. Nr. 1976/1893, şi dto 7/19 Maiu a. c. Nr. 1989/1893, pe lângă actualii preoţi din **Pauliş**, Dimitrie Panea şi Zamfir Conopanu, se escrie concurs cu termin de **30 de dile dela prima publicare.**

Dotaţiunea alegêndului capelan va consta din câte jumetate din venitul parochial a fie-căror din cele dóue parochii esistente în Pauliş, şi adecă din jumetatea venitului parochial din parochia preotului D. Panea şi din jumetatea venitului din parochia preotului Z. Conopanu.

Alegêndul capelan, după mórtea ori-căruia dintre cei doi preoţi Panea şi Conopanu urméză de paroch, pentru acea parochie.

Dotaţiunea şi clasificarea postului de capelan s'a statorit în şedinţa comitetului parochial dela 23 Aprilie a. c. în coţelegere cu ambii preoţi şi cu protopopul tractual, şi anume:

1. Din venitul parochiei preotului D. Panea ce s'a statorit în suma de 784 fl. pe jumetate 392 fl.

2. Din venitul parochiei preotului Z. Conopanu ce s'a statorit în suma de 907 fl. pe jumĕtate 453 fl. 50 cr.

Suma 845 fl. 50 cr.

În conformitatea dotaţiunei statorite deci, postul de capelan se clasifică de clasa primă.

Recursele adjustate cu documente originale de cualificaţiune şi adresate comitetului parochial din Pauliş, sunt a-se trimite oficiului protopresbiteral al Radnei. Recurenţii au a-se presenta în vre-o Duminecă ori sĕrbătóre, însĕ numai o unica dată, şi cu observarea §-lui 18 din Regulamentul pentru parochii, în comuna susatinsă, spre a-şi arĕta desteritatea omiletică şi rituală în s. biserică de acolo.

Pauliş, din şedinţa comitetului parochial, ţinută în 13/25 Iuniu 1893.

Comitetul parochial.

În conţelegere cu: VASILE BELEŞ, m. p. protopresbiterul Radnei.

—□—

Conform conclusului Venerabilului Consistoriu eparchial aradan dto 18/30 Martie 1893. Nr. 944/1893, pentru deplinirea definitivă a parochiei vacante de clasa a III-a din **Soborşin**, protopopiatul Radnei, se escrie concurs cu termin de **30 de ḑile dela prima publicare.**

Emolumintele sunt:

1. Venitul în bani după pămêntul preoţesc 50 fl., 2. Venitul în bani după birul preeţesc 150 fl., 3. Venitul stolar dela înmormêntări 120 fl., 4. Venitul dela cununii 80 fl., 5. Venitul stolar dela botezări 10 fl., 6. Venitul dela umblarea cu crucea 10 fl., 7. Venitul molitvei dela S. Paşci 10 fl., 8. Alte accidenţii 20 fl. Suma 450 fl.

Doritorii de a recurge la acéstă parochie vor avé a produce documinte pentru parochiele de clasa a treia, avênd recursele adresate comitetului parochial din Soborşin a le subşterne oficiului protopopesc din Radna până la 20 Iulie v. a. c., éră sub durata concursului, cu stricta observare a dispositiunei §-lui 18 din Regulamentul pentru parochii în vre-o Duminecă ori sĕrbătóre vor avé a-se presenta în biserica din Soborşin spre a-şi arĕta desteritatea în cele rituale.

Soborşin, din şedinţa comitetului parochial, ţinută la 4 Iuniu, 1893.

Comitetul parochial.

În conţelegere cu: VASILE BELEŞ, m. p. protopresbiterul Radnei.

—□—

Prin mórtea preotului Manasie Neiculescu devenind vacantă parochia de clasa a III-a din **Toc**, protopresbiteratul Radnei, se escrie concurs pentru deplinirea ei, cu termin de **30 de ḑile dela prima publicare.**

Emolumentele anuale sunt:

1. Venitul de arêndă după pămêntul preoţesc 40 fl., 2. Venitul birului preoţesc 200 fl., 3. Venitul stolar dela funcţiuni 150 fl. 4. Alte accidenţii 40 fl. Suma 430 fl.

Recursele provĕḑute cu documente de cualificaţiune, adresate comitetului parochial din Toc, sĕ se subştérnă oficiului protopresbiteral din Radna; avênd recurenţii a-se presenta în vre-o Duminecă ori sĕrbătóre, cu observarea §-lui 18 din Regulamentul pentru parochii, în comuna susatinsă, spre a-şi arĕta în s. biserica de acolo desteritatea omiletică şi rituală.

Toc, din şedinţa comitetului parochial, ţinută în 3 Iuniu 1893.

Comitetul parochial.

În conţelegere cu: VASILE BELEŞ, m. p. protopresbiterul Radnei.

—□—

Pentru deplinirea postului învĕţătoresc dela şcóla confesională gr. or. română din comuna **Selişce**, (cottul Arad, inspectoratul Totvaradia) cu termin de alegere computat cu **30 de ḑile dela prima publicare**, pre lângă următórele emoluminte:

1. Salariu bănesc 125 fl. v. a. 2. pentru conferinţă 10 fl. 3. 41 cub.metri de lemne, din cari este a-se încălḑi şi şcóla. 4. 8 h.-litre grâu, 8 hlt. cucuruz. $8^1/_2$ măḑi metrice fên în natură, locuinţa liberă cu grădină şi ştalog pentru vite. Întreg salariul computat în bani e 318 fl. 50 cruceri.

Recursele sunt a se subşterne Pré On. Domn protopresbiter şi inspector şcolar Vasile Beleş în Radna, avênd recurenţii a sĕ presenta în vre-o Duminecă ori sĕrbătóre în S. Biserică din loc, pentru a-şi arĕta desteritatea în cele rituali.

Selişce, 21 Maiu (2 Iuniu) 1893.

Iosif Cimponeriu, m. p. preşedintele comit. — *Ioan Cristea, m. p.* not. com.

În conţelegere cu: VASILE BELEŞ, m. p. protopop şi inspect. şcolar.

LICITAŢIUNE MINUENDĂ.

Comitetul parochial rom. gr. or. din **Şimand**, publică licitaţiune minuendă pentru repararea interióră şi esterióră a bisericei, cu termin pe **20 Iuliu (1. August) 1893 a. m.**

Preţul de esclamare este ficsat la 245 fl. v. a.

Doritorii de-a intreprinde acest lucru, — numai de zidariu — sunt poftiţi a-se presenta pe ḑiua fixată la faţă locului. E de observat că lucrările, numai după aprobarea contractului reciproc, de cătră Venerabilul Consistoriu diecesan, se vor puté efeptui.

Şimand, la 24 Iuniu 1893 st. v.

Macsmilian Leucuţa, m. p. preşed. com. par. — *Ioan Volentiru, m. p.* notariul comit.

—□—

Pentru repararea Bisericii gr. or. române din comuna **Pauliş**, comitatul Arad, pe basa specificării şi preliminariului de spese aprobat de Veneratul Consistoriu sub Nr. 2580 d. c. se escrie licitaţiune minuendă pe ḑiua de **1 August a. c. st. n. la 10 óre** înainte de amĕḑi în localitatea şcólei de băeţi din loc.

Preţul de esclamare e 965 fl. 80 cr.

Comitetul parochial îşi reservă dreptul a primi de întreprinḑetor în care va avé mai mare încredere.

Condiţiunele de reparare, specificaţiunea, şi preliminariul se pot vedé în ori ce ḑi la subscrisul oficiu parochial.

Pauliş, la 20 Iunie (2 Iuliu) 1893.

Nica Musteţiu, m. p. preşed. com. par. — *Zamfir Conopanu, m. p.* conducĕtoriul of. par.

—□—

Tiparul şi editura tipografiei diecesane din Arad. — Redactor respunḑĕtoriŭ: Augustin Hamsea.